

ԳՆԱՃԻ ԱՐԴՅՈՒՆԱՎԵՏ ԿԱՌԱՎԱՐՄԱՆ ՓՈՒԼԵՐԸ

Կենտրոնական բանկը վերաֆինանսավորման տոկոսադրույքը երկար ժամանակահատվածում պահում է անփոփոխ (2011թ. սեպտեմբերից 8%): Այս որոշումը ԿԲ-ն պայմանավորում է ՀՀ ներքին շուկայի՝ տարեսկզբից համեմատաբար կայուն վիճակով ու դրամավարկային քաղաքականության դրական արդյունքներով, համաշխարհային հիմնական ապրանքների գների նվազման միտմամբ և այն հանգամանքով, որ Եվրոպական կենտրոնական բանկն այս ցուցանիշը պահում է անփոփոխ՝ 0.46%¹:

ՀՀ ԿԲ վերաֆինանսավորման այս քաղաքականությունն անփոփոխ է համեմատաբար կայուն շրջանում և ունի փաստացի բարձրացման միտում տնտեսության համար բացասական պայմաններում: Վերաֆինանսավորման տոկոսադրույքի շեմի բարձրացման դեպքում այն, փոքրացնելով դրամաշրջանառության և շուկայի գործարքների չափը և արագությունը, իհարկե զսպում է պահանջարկի գնաճը, սակայն ավելի երկար կտրվածքով խթանում է ծախսերի գնաճը: Այս գործոնն ունի հակառակ ազդեցություն շեմի իջեցման դեպքում: Ինչպես տեսնում ենք, վերաֆինանսավորման տոկոսադրույքի ազդեցությունը շուկայի վրա միանշանակ չէ:

Այնուհանդերձ, այս ցուցանիշի շեմի բարձրացումն ունի տնտեսության համար մեծ ռեզերվ բացասական և ոչ ցանկալի երևույթներն արագ և արդյունավետ զսպելու ժամանակ: Այս ռեզերվը, սակայն, օժտված է ըստ ժամանակի և շեմի սահմանով, որից հետո վերաֆինանսավորման տոկոսադրույքի ազդեցությունը դառնում է բացասական:

Կայուն տնտեսական և արտաքին գների համեմատաբար անփոփոխ իրավիճակում նպատակահարմար է վարել վերաֆինանսավորման տոկոսադրույքի սահուն իջեցման քաղաքականություն: Այս գործընթացը ոչ միայն կմեծացնի վերաֆինանսավորման տոկոսադրույքի **օգտակար ռեզերվը**²՝ ավելի կառավարելի դարձնելով պոտենցիալ ռիսկերը տնտեսական ոչ բարենպաստ պայմաններում, այլև կթուլացնի վերաֆինանսավորման տոկոսադրույքի ներկա կապանքները տնտեսական աճի տեսանկյունից: Կիսբանվի բանկային գործունեությունը և շուկան, ինչպես նաև կբարելավվի փողայնացման մակարդակը, որը բավականին ցածր է ՀՀ-ում փողի համեմատաբար մեծ պահանջարկի և ՀՀ դրամի ցածր առաջարկի պայմաններում: Փողայնացման մակարդակը ՀՀ-ում տատանվում է 25%-ի շրջանակներում²:

Այսպիսով, տնտեսության կայուն վիճակում վերաֆինանսավորման տոկոսադրույքի համեմատաբար փոքր լինելը հնարավորություն է տալիս նաև ստեղծելու էական օգտակար ռեզերվ, որը թույլ կտա որոշակի անկայուն վիճակում բարձրացնել վերաֆինանսավորման տոկոսադրույքը՝ որպես արագ ազդեցության նպատակային միջոց: Դրա հետ մեկտեղ այս քայլը կմեծացնի վերաֆինանսավորման տոկոսադրույքի և նրա տնտեսության համար կրիտիկական սահմանի միջակայքը: Վերաֆինանսավորման տոկոսադրույքի հարաբերական ցածր մակարդակը հնարավորություն է տալիս ճգնաժամային իրավիճակում ունենալու ավելի մեծ միջակայք մինչև այն շեմը, որից հետո տնտեսության աճի վրա վերաֆինանսավորման տոկոսադրույքն ունենում է բացասական ազդեցություն, որի հետևանքով նաև բանկային տոկոսադրույքները գերազանցում են տնտեսության միջին շահութաբերությունը, հատկապես իրական հատվածում, և դա իհարկե խոչընդոտում է տնտեսության զարգացումը:

Ինչպես ցույց է տալիս տարբեր երկրների վերաֆինանսավորման տոկոսադրույքի և գնաճի դինամիկան, որոշակի կապ կա գնաճի և վերաֆինանսավորման տոկոսադրույքի ցուցանիշի

¹ ԿԲ 2012թ. սեպտեմբերի որոշմամբ տարածած հաղորդագրությամբ,
http://www.cba.am/AM/pmessagesannouncements/Minutes_04.09.2012.pdf,

² http://noravank.am/upload/pdf/5.Ashot%20Tevikyan_21_Dar_01_2012.pdf,

մակարդակների միջև՝ վերաֆինանսավորման տոկոսադրույքը չի գերազանցում գնաճի տարեկան ցուցանիշը (տե՛ս աղյուսակ 1): Այս կապը բացատրվում է նրանով, որ տնտեսության համար նպաստավոր է բանկային տոկոսադրույքների և միջին շահութաբերության օպտիմալ տարբերությունը, որն իհարկե ուղղակիորեն կախված է վերաֆինանսավորման տոկոսադրույքի և գնաճի տարբերությունից: Եթե վերաֆինանսավորման տոկոսադրույքը գերազանցում է միջին շահութաբերությունը հատկապես իրական հատվածում, կամ դրանց տարբերությունը բավարար չէ, ապա դա չի նպաստում տնտեսության զարգացմանը: Այսպիսով, երկարաժամկետ տնտեսական զարգացման առումով նպատակահարմար է, որ վերաֆինանսավորման տոկոսադրույքը լինի գնաճի մակարդակից ցածր կամ վերջինին հավասար մակարդակում: Իհարկե, եթե միջին շահութաբերությունն էապես գերազանցում է վերաֆինանսավորման տոկոսադրույքը, ապա այդ պարագայում դա ոչ արդյունավետ դրամավարկային կառավարման դեպքում կարող է նպաստել ինքնաարագացող գնաճին: Զարգացման տարբեր աստիճաններ ունեցող համաշխարհային տնտեսությունները վերաֆինանսավորման կամ ռեպո տոկոսադրույքի ցուցանիշը սահմանում են ծրագրավորված գնաճի միջին մակարդակի սահմաններում, կամ, ինչպես երևում է աղյուսակում, այն տարեկան գնաճի փաստացի մակարդակից ցածր է: Նկատենք, որ վերաֆինանսավորման տոկոսադրույքն էապես ցածր է զարգացած, համաշխարհային ֆինանսական շուկաներով տնտեսություններում, որոնց փոխարժեքն ակտիվորեն կիրառվում է ոչ միայն տվյալ տնտեսության ներսում:

Հետևապես նաև այդ պատճառով վերաֆինանսավորման տոկոսադրույքն անհրաժեշտ է սահուն իջեցնել գնաճի մակարդակի սահմանին, առավել ևս եթե այն չի գերազանցում գնաճի օրենքով սահմանված մակարդակը: Այս դեպքում նպատակային է այն սահուն իջեցնել մինչև 5.5% սահմանները՝ իհարկե հաշվի առնելով այլ միջոցառումների արդյունավետությունը՝ ուղղված գնաճի կառավարելիության բարձրացմանը և գնաճի սեզոնայնության մեղմմանը:

Աղյուսակ 1

Վերաֆինանսավորման (ռեպո) տոկոսադրույքի և գնաճի համեմատությունը մի շարք պետություններում

Պետություն	Ռեպո տոկոսադրույք (%)¹	Տարեկան գնաճ (2011, %)²	Ռեպո և գնաճի տարբերություն
<i>Հայաստան</i>	8	4.2	3.8
<i>Եվրոպական միություն</i>	0.75	3.0	-2.25
<i>ԱՄՆ</i>	0.25	2.7	-2.45
<i>Միացյալ Թագավորություն</i>	0.5 (2012թ), 5.0(2008թ) ³	2.3	-1.8
<i>Ռուսաստան</i>	8.25	15.9	-7.65
<i>Ղազախստան</i>	5.5	16.4	-10.9
<i>Ուկրաինա</i>	7.5	15.6	-8.1
<i>Վրաստան</i>	5.57	9.2	-3.63
<i>Ադրբեջան</i>	5.25	16.7	-11.45
<i>Թուրքիա</i>	5.57	8.6	-3.03
<i>Չինաստան</i>	6.0	7.8	-1.8
<i>Լատվիա</i>	2.5	5.4	-2.9
<i>Լեհաստան</i>	4.75	3.2	1.55

¹ Տարբեր պետություններում կենտրոնական բանկերի տոկոսադրույքներն ունեն տարբեր անվանումներ, սակայն վերջինիս հաշվարկի և ազդեցության տարբերություններն էական չեն: <http://www.cbrates.com/>
² <http://data.worldbank.org/indicator/NY.GDP.DEFL.KD.ZG>
³ <http://www.cbrates.com/england/index.htm>

Գնաճի կառավարումը նաև ունի իր սահմանափակումները, որոնք ոչ միայն պայմանավորված են շուկայական ներքին պատճառահետևանքային կապերով, նրա ուժեղ և թույլ կողմերով, այլ նաև ներմուծվող ապրանքների համաշխարհային գներով: Վերջինս, ի տարբերություն ներքին շուկայական փոփոխականների արտաքին միջավայրի տարր է և որպես այդպիսին հստակ կառավարելի չէ և կրում է որոշակի վտանգներ:

Ինչպես ցույց է տալիս մեր կողմից մշակված գնաճի վրա ազդող հիմնական մակրոտնտեսական ցուցանիշների կոռելյացիոն կապերի հավասարումը, էներգակիրների (բենզինի) գների միավոր աճը նախորդ ժամանակահատվածում հանգեցնում է 0,11 ՄԳԻ-ի աճին¹: Այս ազդեցությունը թուլացնելու և հավասարակշռելու համար պետք է առաջին հերթին հավասարակշռել առևտրային հաշվեկշիռը՝ խթանելով արտահանումը, որը երկարաժամկետ կտրվածք ունեցող արդյունավետ պետական կառավարում ակնկալող խնդիր է: Նշենք նաև, որ հիմնականում միայն արտահանման աճով փոքր տնտեսությամբ երկրներում կարելի է նպաստել զբաղվածության էական աճին: Վերջինիս կարելի է հասնել երկարատև, հստակ արտահանման խթանման ծրագրով և սահուն երկարաժամկետ կտրվածքում իրականացված դրամի արժեզրկման քաղաքականությամբ:

Մեկ այլ խնդիր է Հայաստանի Հանրապետությունում գների աճի և նվազման հստակ սեզոնային միտումն է, որը լիարժեքորեն հաշվի չի առնվում: Սա ներքին միջավայրի թույլ կողմն է և ակնկալում է հստակ միջոցառումներ, գնաճի ճկուն և ժամանակային մոնիթորինգ ու վերահսկողություն:

Մեր տնտեսությանը բնորոշ է ցածր փողայնացման մակարդակը և հետևաբար՝ հարաբերականորեն բարձր դոլարայնացման մակարդակը: Փողայնացման մակարդակի բարելավման հստակ միջոցառումները կբավարարեն դրամի շուկայական պահանջարկը, դրա հետ մեկտեղ դա կնպաստի դոլարիզացիայի մակարդակի կրճատմանը: Դոլարիզացիայի համեմատաբար բարձր մակարդակը ՀՀ-ում մեծացնում է տնտեսական անորոշությունը և փոքրացնում գնաճի կառավարելիությունը: Տարադրամը, լինելով արտաքին միջավայրի տարր և ունենալով շրջանառության համեմատաբար բարձր ծավալներ ՀՀ-ում, բացասաբար է ազդում տնտեսության վրա, և ճգնաժամային պայմաններում այդ ազդեցությունը կարող է բերել անկայունության, ինչպես նաև դժվարացնել կառավարման արդյունավետությունը: Դոլարիզացիայի մակարդակը կարելի է կառավարել նպատակային փողայնացման մակարդակի մեծացմամբ՝ հաշվի առնելով դրամի սահուն և երկարատև արժեզրկման քաղաքականությունը:

Այսպիսով, անհրաժեշտ է ցուցաբերել երկարաժամկետ ուղղվածությամբ համակարգային մոտեցում՝ ապահովելով փոխկապակցված սահուն արժեզրկում: Վերջինս պետք է իրականացվի՝ սահմանելով միջակայք, որպեսզի տնտեսական սուբյեկտները գտնվեն կանխատեսելի միջավայրում, որը չի առաջացնի բացասական սպասումներ: Նպատակահարմար է նաև ֆինանսական ֆյուչերսային ինստիտուտի ավելի ինտենսիվ կիրառումը, որտեղ տնտեսական սուբյեկտները հնարավորություն ունեն ազդել գործարքի ապագա փոխարժեքի վրա: Հստակ **միջակայքային փոխարժեքը** կբարելավի առևտրային հաշվեկշիռը՝ խթանելով արտահանումը: Այս միջոցառումը կոնկրետ գնաճի կառավարման տեսանկյունից, ինչպես նաև ներմուծման գների դերը նվազեցնելու տեսանկյունից, կընդլայնի Կենտրոնական բանկի հնարավորությունները գնաճի կառավարման գործում: Քանի որ տարադրամն ունի էական դեր փոխարժեքի փոփոխման գործում, առաջարկվում է միջակայքային փոխարժեքը սահմանել՝ հաշվի առնելով փողի շուկայում մեծ կշիռ կազմող օտարերկրյա տարադրամը՝ համապատասխան իրենց կշռային հարաբերության: Այս դեպքում նպատակահարմար է ընտրել ԱՄՆ դոլարի, եվրոյի, ռուսական ռուբլու հարաբերական միջակայքային զամբյուղը: Իհարկե, այս զամբյուղը կրելու է միայն կանխատեսումային բնույթ և կարող է շտկման ենթարկվել՝ ելնելով իրավիճակից: Տվյալ միջակայքը նպատակահարմար է սահմանել հնարավորինս փոքր, սակայն այնպես, որպեսզի կատարման հավանականությունը լինի

¹ *Աղասի Թավադյան*, Գնաճի վրա ազդող գործոնների գնահատման արդյունավետությունը, Հայաստան. ֆինանսներ և էկոնոմիկա #6 (144) հունիս 2012, էջ 37:

բարձր, ոչ նվազող:

Այսպիսով, համակարգային մոտեցումը գնաճի արդյունավետ կառավարման գործում անհրաժեշտ պայման է և չի կարող իրագործվել՝ առանց հաշվի առնելու այլ տնտեսական ցուցանիշների հետ իր փոխկապվածությունները: Գնաճի կառավարումը պետք է լինի ճկուն, որը հաշվի է առնում գնային միտումները, սեզոնայնությունը, գների իրական վիճակը և գների կանխատեսումները միջազգային շուկաներում, հատկապես էներգակիրների և հացահատիկի, ինչպես նրա համակարգային փոխկապվածությունն այլ կարևոր առանցքային տնտեսական ցուցանիշների հետ՝ վերաֆինանսավորման տոկոսադրույք, փողայնացման մակարդակ, փոխարժեք, առևտրային հաշվեկշիռ, միջին շահութաբերություն: Պետք է հաշվի առնվեն նաև տնտեսական մենաշնորհները, որոնք կարող են հակազդել ընդունված որոշումներին՝ նվազեցնելով նրանց արդյունավետությունը և տնտեսական ցուցանիշների փոխազդեցության մակարդակը:

Բացի որոշակի դրամավարկային քաղաքականության փոփոխությունից, այն պետք է ամրապնդել և ամրագրել օրենսդրորեն: Այս քայլը նպատակահարմար է կատարել 3 ուղղությամբ:

ա) Անհրաժեշտ է օրենքով ամրագրել ոչ միայն գնաճի նպատակային միջակայքը, այլ նաև տնտեսության հիմնական ցուցանիշների նպատակային միջակայքը: Տնտեսությունը գտնվում է համակարգային փոփոխության մշտական պայմաններում: Եթե գնաճը գտնվում է սահմանված միջակայքում ի հաշիվ կամ միաժամանակ տեղի ունեցող այլ տնտեսական ցուցանիշների ոչ ծրագրավորված, կտրուկ փոփոխության, դա հետագայում կարող է որոշակի ազդեցություն ունենալ գնաճի ցուցանիշի աճի վրա: Ընդհանուր ֆինանսական կայունության մասին օրենսդրական ակտերն արդյունավետ գործում են Սիագյալ Թագավորությունում, Եվրամիությունում, ԱՄՆ-ում: Ֆինանսական կայունության վերաբերյալ դրույթ առկա է նաև Ռուսաստանի կենտրոնական բանկի մասին օրենքում¹: Տվյալ տնտեսական ցուցանիշների մեջ նպատակահարմար է նշել նաև փոխարժեքը և վերաֆինանսավորման տոկոսադրույքը: Վերջինս, ինչպես ցույց է տալիս համաշխարհային պրակտիկան, պետք է լինի սլանավորված գնաճի մակարդակի միջակայքում կամ դրանից ցածր:

բ) Ծրագրում փոխարժեքի միջակայքի ներկայացում: Կենտրոնական բանկի ծրագրում, համաձայն «ՀՀ ԿԲ մասին» օրենքի, սահմանվել է փոխարժեքի մակարդակը, սակայն օրենքի փոփոխությունից հետո² այդ դրույթը հանվել է: ՀՀ-ում փոխարժեքը գործում է ազատ շուկայական պայմաններում և որպես այդպիսին չի կարող ճշգրիտ կանխատեսվել և կարգավորվել: Սակայն փոխարժեքը նպատակահարմար է կանխատեսել միջակայքում, որը, ինչպես ցույց է տալիս համաշխարհային փորձը, հնարավոր է և արդյունավետ: Սա նպատակային է նաև ընդհանուր տնտեսական կայունությունից ելնելով: Այն պետք է սահմանել ՀՀ-ում մեծ կշիռ կազմող տարադրամների զամբյուղի հիման վրա: Վերջինս պետք է հաշվարկված լինի նաև ըստ տարադրամների տեսակարար կշռի ՀՀ տնտեսությունում և ճշգրտված լինի ըստ փողայնացման մակարդակի ծրագրավորված փոփոխության: Տվյալ միջոցառման կիրառումը էական ազդեցություն կունենա ՀՀ տնտեսավարող սուբյեկտների վրա, որոնք ՀՀ փոքր և բաց շուկայի պայմաններում կգործեն ավելի կանխատեսելի վիճակում, դա նաև կնվազեցնի նրանց ռիսկերն արտասահմանյան շուկաներում, լինի դա թե՛ ներմուծումը, թե՛ արտահանումը: Մասնավորապես, ավելի կանխատեսելի կդարձնի էներգակիրների շուկան, որը շրթայական կերպով ազդում է գրեթե ամբողջ տնտեսության գների վրա:

գ) Գնաճի վրա ազդում են տարբեր տնտեսական ցուցանիշներ, որոնք խմբավորվել են ըստ տարբեր ազդեցության ոլորտների³: Գնաճի արդյունավետ կառավարումը բարձրացնելու համար նպատակահարմար է հստակեցնել այդ գործոնների կառավարումը համապատասխանաբար ըստ տարբեր կառավարչական կառույցների և տնտեսական հանձնաժողովների: Հաշվի առնելով մեր

¹ http://www.cbr.ru/today/status_functions/law_cb.pdf

² «ՀՀ կենտրոնական բանկի մասին» ՀՀ օրենքը, 6-րդ հոդված, 1996:

«ՀՀ կենտրոնական բանկի մասին» ՀՀ օրենքում փոփոխություններ կատարելու մասին» ՀՀ օրենքը, ԴՕ-209, ընդունված է: 18.03.1998, ԴՕ-36-Ն, ընդունված է, 25.12.2006:

³ *Աղասի Թավադյան*, Գնաճի վրա ազդող գործոնների համակարգումը, «21-րդ դար» N 2, 2011:

http://www.noravank.am/upload/pdf/4.Aghasi%20Tavadyan_02_2011.pdf

զարգացող տնտեսության «փոքր շուկայի» որոշ ներմուծվող ապրանքների մենաշնորհային և կիսամենաշնորհային ազդեցությունը, հատկապես էներգակիրների, որը, ինչպես նշվեց, ունի շրջայական ազդեցություն ամբողջ տնտեսության վրա, նպատակահարմար է մրցակցային հանձնաժողովին հնարավորություն ընձեռել սահմանելու տվյալ գների վերին սահմանը: Վերջինս պետք է պարբերաբար անկողմնակալ վերանայվի՝ հաշվի առնելով տվյալ ապրանքների գների դինամիկան միջազգային շուկաներում: Տվյալ գործառույթը օրենսդրորեն պետք է ամրագրել ՀՀ մրցակցային պաշտպանության պետական հանձնաժողովին, քանզի կենտրոնական բանկը տվյալ առևտրային հաշվեկշռի իրավիճակում չի կարող լիարժեք կերպով կառավարել գնաճը և միաժամանակ ապրանքների և ծառայությունների գների վերին սահմանները:

Տնտեսության երկարատև զարգացման համար նպատակահարմար է ցածր գնաճ, սակայն դրան հասնելու համար, գնաճի արդյունավետ կառավարման տեսանկյունից, անհրաժեշտ են հաջորդական, համակարգված, փոխկապակցված քայլեր: Տնտեսության զարգացման ներկա իրավիճակում անհրաժեշտ է գնաճի կառավարման փուլային սկզբունք՝ հաշվի առնելով գնաճի փոխկապակցություններն այլ տնտեսական ցուցանիշների հետ¹: Գնաճի արդյունավետ կառավարումը նպատակահարմար է ներկայացնել հետևյալ փուլերով.

1. համեմատաբար կայուն տնտեսական պայմաններում և գնաճի որոշակի սահմանի չգերազանցման պարագայում՝ վերաֆինանսավորման տոկոսադրույքի շեմի իջեցում, որը կմեծացնի վերջինիս տնտեսական օգտակարության ռեզերվը և կօժանդակի տնտեսավարող սուբյեկտներին:

2. Չգերազանցելով յուրաքանչյուր տարվա համար «ՀՀ պետական բյուջեի» մասին ՀՀ օրենքով սահմանված գնաճի վերին սահմանը՝ նպաստել առևտրային հաշվեկշռի էական լավացմանը, այդ թվում՝ դրամի սահուն արժեզրկման միջոցով հաշվի առնելով փոխարժեքի փոխկապակցվածությունն արտահանման և ներմուծման հետ: Ապահովել դրամի կանխատեսման ավելի բարձր որակ՝ սահմանելով միջակայքային փոխարժեք:

Իհարկե, սահուն իրականացված արժեզրկումը կբերի որոշակի կառավարելի գնաճի, ինչպես և վերաֆինանսավորման տոկոսադրույքի իջեցումը կհանգեցնի պահանջարկի մեծացմանը՝ առաջացնելով պահանջարկի գնաճ և հակառակ կողմից զսպելով ծախքերի գնաճը: Այնուամենայնիվ, այս քայլերի դեպքում գնաճը կառավարելի է, և դա կնպաստի ներքին տնտեսական ռեսուրսների աճին:

3. Պահպանելով հնարավորինս ցածր գնաճ՝ մեծացնել փողայնացման մակարդակը, ինչին նաև նպաստում է վերաֆինանսավորման տոկոսադրույքի իջեցումը: Նշենք նաև, որ այս քայլը դրախտագանձը հակադրող հիմնական միջոցն է, քանզի փողայնացման ցածր մակարդակի պայմաններում տնտեսությունում իր փողի պահանջը լրացնում է փոխարկելի տարադրամի միջոցով: Որպես թիրախ այստեղ կարող է ընտրվել Արևելյան Եվրոպայի երկրների փողայնացման միջին մակարդակը:

4. Առևտրային հաշվեկշռի և փողայնացման մակարդակի էական բարելավման գործընթացի պարագայում պահպանելով կայուն փոխարժեք՝ հասնել հնարավորինս կայուն ցածր գնաճի՝ առանց էական կառուցվածքային և սեզոնային տատանումների:

Այս փուլերի իրականացման արդյունքում կմեծանա Կենտրոնական բանկի դերը գների արդյունավետ կառավարման գործում: Կաճեն գների կայուն և երկարաժամկետ կարգավորման հնարավորությունները:

Агаси Тавадян

Этапы эффективного управления инфляцией

Аннотация

В статье предлагается концепция полезного резерва ставки рефинансирования, которая позволит увеличить ее влияние на денежно-кредитные показатели, в первую очередь на инфляцию.

¹ http://www.noravank.am/upload/pdf/4.Aghasi%20Tavadyan_02_2011.pdf

Обосновано, что долгосрочное устойчивое развитие требуют последовательные, скоординированные, взаимосвязанные шаги, которые будут принимать во внимание инфляцию и ее взаимосвязь с другими экономическими показателями. Нынешняя экономическая ситуация требует фазового контроля инфляции, которая будет учитывать взаимосвязь между инфляцией и другими экономическими показателями. Поэтапное управление инфляции позволит в долгосрочном плане иметь экономику с более управляемой стабильной и низкой инфляцией.

Aghasi Tavadyan

Stages of Efficient Inflation Management

Abstract

The concept of utility reserve of refinancing rate is proposed in the article, which will allow increasing its effect on monetary indicators, first of all on inflation.

It is substantiated that long term sustainable development requires sequential, coordinated, interrelated steps, which will take into consideration inflation and its feedback on other economic indicators. The current economic situation requires phase based control of inflation, which will consider interconnections between inflation and other economic indicators. Stepwise inflation management will allow us to have long term economy with more manageable stable and low inflation.